

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Στὰ Ἀλεξανδρινὰ «Γράμματα» (σελ. 379) δημοσιεύτηκε τὰκόλουθο παραγραφάκι, ἀφισρωμένο στοὺς συνεργάτες μας «ΟΙ ΠΡΟΣΩΠΟΦΟΡΟΙ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ»: Ὅσες φορές πιάσουμε φυλλάδιο τοῦ «Νουμά», αἰσθανόμαστε μίαν ἀνέκφραστη ἡδονή: μεταφροῦμαστε σ' ἕναν κόσμον ἀγνωστό... ἢ μᾶλλον σ' ἕναν κόσμον ἀγνώστων ὄλων τῶν λογικῶν περσωνίδες, ὑπερκατανάλωσις, ὑπερτιτισμὸς ψευδονύμων — Διασκεδαστικὸ Carnival de Venise. Καὶ ὅμως λίγο περισσότερο θάρρος θάτανε ἴσως ἀξιοπρεπέστερο. Πολλὰς μάσκες μασκαρεύουν ἐπιτέλους καὶ τῇ φιλολογίᾳ. Ἐπειτα ἡ μάσκα σκοπεῖ νὰ κρύψει τὸ ἄτομο κοινωνικῶς ἢ φιλολογικῶς; Βρίσκονται ἄραγε τόσο πολλοὶ Ρωμιοὶ ποὺ αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκη νὰ κρυφτοῦν ἔτσι ἢ ἔτσι; κι αὐτὸ ἀνησυχεῖ ὅπωςδὴποτε καὶ τοὺς ἀναγνώστες.

— Στὸ ἴδιο φυλλάδιο ὁ κ. Χρῆστος Ζερβὸς δημοσιεύει ἕνα σύντομο κριτικὸ σημεῖωμα γιὰ τὸ τελευταῖο βιβλίο τοῦ Ψυχάρη «Στὸν Ἰσκιὸ τοῦ πλατάνου», ποὺ τελιώνει ἔτσι: «Καὶ τὰ δεκαπέντε διηγήματα ποὺ κλείνει ὁ τόμος αὐτὸς πρέπει νὰ τὰ διαβάσουν ἔσοι θέλουν νὰ βροῦν τὸ ἀληθινὸ καλοῦπι τῆς ἀφήγησής ποὺ καὶ στὴ φράση καὶ στὴ λέξη ἀκόμα εἶναι ρωμαϊκόν... Καὶ εἶναι συγκινητικὸς ὁ ἐπίμονος αὐτὸς ἀγὼνας τοῦ Ψυχάρη ποὺ μένει πιστὸς στὰ Ἑλληνικὰ γράμματα κι ὥς μὴν ἀνταμοιβὴ δέχεται τὶς βρισιὰς καὶ τὶς ἀνοησίες τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου ἡμιμαθοῦς, ἐνὶ ἂν ἀφιέρωνε τὴν πέννα του στὴ Γαλλία ἢ θέσῃ του σήμερα θὰ εἶταν πλάι σὲς ἄλλες κορφὰς τῶν Γαλλ. γράμμάτων».

— Ἀξέχαστο τὸ πρωῒνὸ τῆς περασμένης Κεριακῆς στὸ γραφεῖο μας μετὰ τὴ διαλεχτὴ συντροφιά τῆς Κλεαρῆς Διπλά, τῆς Οἰκονομίδης, τοῦ Κωστῆ Παλαμά, τοῦ Ρήγα Γκόλγρη, τοῦ Σπύρου Ἀλιμπέρτη, τοῦ Ν. Ποριώτη καὶ τοῦ Γ. Δημητριάδη.

— Κάποιος δικός μας εἶπε: «Τὸ νὰ χωρίζεις σήμερα τὸν ἀγὼνα σὲ δημοτικισμό καὶ ψυχαραισμό ἢ μαλλιανισμό, δὲν εἶναι μονάχα ἀρλούμπι. Εἶναι καὶ βαγαποντιά». Σὰ νὰ μὴν ἔχει ἄδικο ὁ φίλος.

— Τὸ μουσικοεκδοτικὸν κατάστημα Μυστακίδης, Ἐδδα-θιάδης καὶ Μακρῆ (Στὰ Ἀρσανεῖου) τύπωσε τὴ μουσικὴ καὶ τὸ λιμπρέτο τῆς γλυκιᾶς «Περουζέ» τοῦ κ. Σακελλαριάδη. Ἡ «Περουζέ», καλλιτεχνικώτατα τυπωμένη στὴν Ἰταλία, πουλιέται δώδεκα δραχμές.

— Ὁ συνεργάτης μας Νίκος Καστρινὸς τῆς Πύλης μετὰφράσε ἀπὸ τὰ Ρούτικα «Τὸ ζωντανὸ πτώμα» τοῦ Τολστόη (δράμα σὲ 6 πράξεις καὶ 12 εἰκόνες). Τὸ βιβλίο πουλιέται καὶ στὰ γραφεῖα μας μὴ δραχμῇ.

— Ὅσοι μᾶς γράφουνε νὰν τοὺς στέλνουμε τὸ φύλλο, πρέπει μαζὶ μετὰ τὸ γράμμα νὰ μᾶς στέλνουν καὶ τὴ συνδρομή. Δὲν κι ὁμπρὸς τὸ δηλώνουμε μιά γιὰ πάντα σὲ κανένα δὲ θὰ στέλνουμε τὸ φύλλο δίχως προπληρωμὴ τῆς συνδρομῆς, κι ἂς μὴν κάνουν τὸν κόπο νὰ μᾶς γράφουνε.

— Ὁ ποιητὴς Σωτῆρης Σκίπης μᾶς ἔστειλε μερικὰς σειρὰς ἀπὸ τὰ βιβλία του νὰ πουληθοῦν, στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμά». Μαζὶ μ' αὐτὰ εἶναι καὶ τὸ καινούριο του βιβλίο «Ὁ γύρος τῶν Ὁρῶν» (δρ. 4). Ἡ ἀξία τῶν ἄλλων βιβλίων εἶναι: «Θέστρο καὶ Πρόζα» (δρ. 3), «Ἡ μεγάλη ἀδρα» (δρ. 3), «Οἱ τοιγαυῶνθεοι» (δρ. 3), ἢ «Ἁγία Βαρβάρα» (δρ. 3), «Ὁ ἀπέθαντος» (δρ. 4), «Κάλδεια μέτρα» (δρ. 3),

«Ἡ νόχτα τῆς Πρωτομαγιάς» (δρ. 2), «Τρόπαια στὴν τριφυλία» (δρ. 3). Στὸς συνδρομητὰς μᾶς τὰ δίνουμε 30 0/0 λιγότερα.

— «Τ' ἀξέχαστα», μὴ σειρά εἰκόνες παρμένες ἀπὸ τὸν πόλεμον τοῦ 97 καὶ καλογραμμένες, νὰ, τὸ βιβλιαράκι ποὺ μᾶς χάρισε τώρα τελευταῖα ὁ φίλος καὶ συνεργάτης μας κ. Ε. Ἐδστρατιάδης. Ἀπ' ὅλο τὸ βιβλιαράκι περισσότερο μᾶς ἀρέσανε: «Τὰ Φάρσαλα», ἐνὰ ἐλκωγόνον, πορταὶ ἀπὸ τῇ θλιδερῇ ἱστορίᾳ μας ποὺ ξυπνᾷ πολλὰς θύμησης καὶ γαννάει πολλὰς σκέψεις. Μὰ καὶ τὸ πρῶτο πρῶτο ἢ «Πρῶτη δόξα», καὶ τῆλλο «Ὁ Ἐθελοντής» καθὼς καὶ τὸ «Τελευταῖο φυσέκι» μποροῦν νὰ μπουνα ἀξιόλογα πλάι στὰ «Φάρσαλα».

— Κάποιος φίλος μᾶς γράφει: «Διάβασα τὶς προάλλες στὰ «Παναθηναῖα» κάτι σοφὰ λόγια γιὰ τὶς «Νησιώτικες ἱστορίες» τοῦ Ἑφταλιώτη ποὺ τὶς βρῖσκει, ὁ παναθηναϊκὸς κριτικὸς, ἔργο κατώτερο ἀπὸ τὶς ἀπαίτησες τῆς συγκαιρινῆς Τέχνης, καὶ θυμήθηκα πὼς ὁ ἴδιος ὁ κριτικὸς, μεταφράζοντας στὰ 1904 τὸ «Ἀδάφνης καὶ Χλόη» τοῦ Δόγγου, τὸ ἀφιέρωνε «Στὸν Ἀργύρη Ἑφταλιώτη». Ἀπὸ τὰ 1904 ἴσαμε σήμερα ἀλλάξε ἡ Τέχνη ἢ ἀλλάξε ὁ κριτικὸς; Θαρρῶ τὸ δεύτερον, ποὺ μπορεῖ νὰν τὸ φέρει καὶ γιὰ ἐλαφρόν-τικό του ἐπιχειρήμα, ποὺ λένε, κι ὁ κριτικὸς, λέγοντας: «Τότε ποὺ ἀφιέρωνε τὸ βιβλίο μ' ἐστὸν Ἑφταλιώτη εἰμὺν νὰ παιδὶ καὶ σήμερα ποὺ κρίνω τὶς «Νησιώτικες ἱστορίες» του ἀρχισ νὰ ἰδρῶναι τὸ μουστάκι μου». Ἡ: «Τότε ἔγραφα στὸ «Νουμά» καὶ σήμερα γράφω στὰ «Παναθηναῖα». Πὼς θέλετε νάχω τὰ ἴδια μυαλά;»

ΟΔΟΝΤΟΤΡΙΜΜΑΤΑ
ΤΟΥ
ΔΟΚΤΩΡΟΣ PIERRE
τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων

ἔχοντα ὡς βάσιν
οὐσίας φυτικὰς, ἐντελῶς ἀντισηπτικὰς

ΜΕΓΑΛΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
ΠΑΡΙΣΙΟΙ, ΛΙΕΓΗ, ΑΓ. ΔΟΥΔΟΒΙΚΟΣ,
ΔΟΝΑΙΝΟΝ